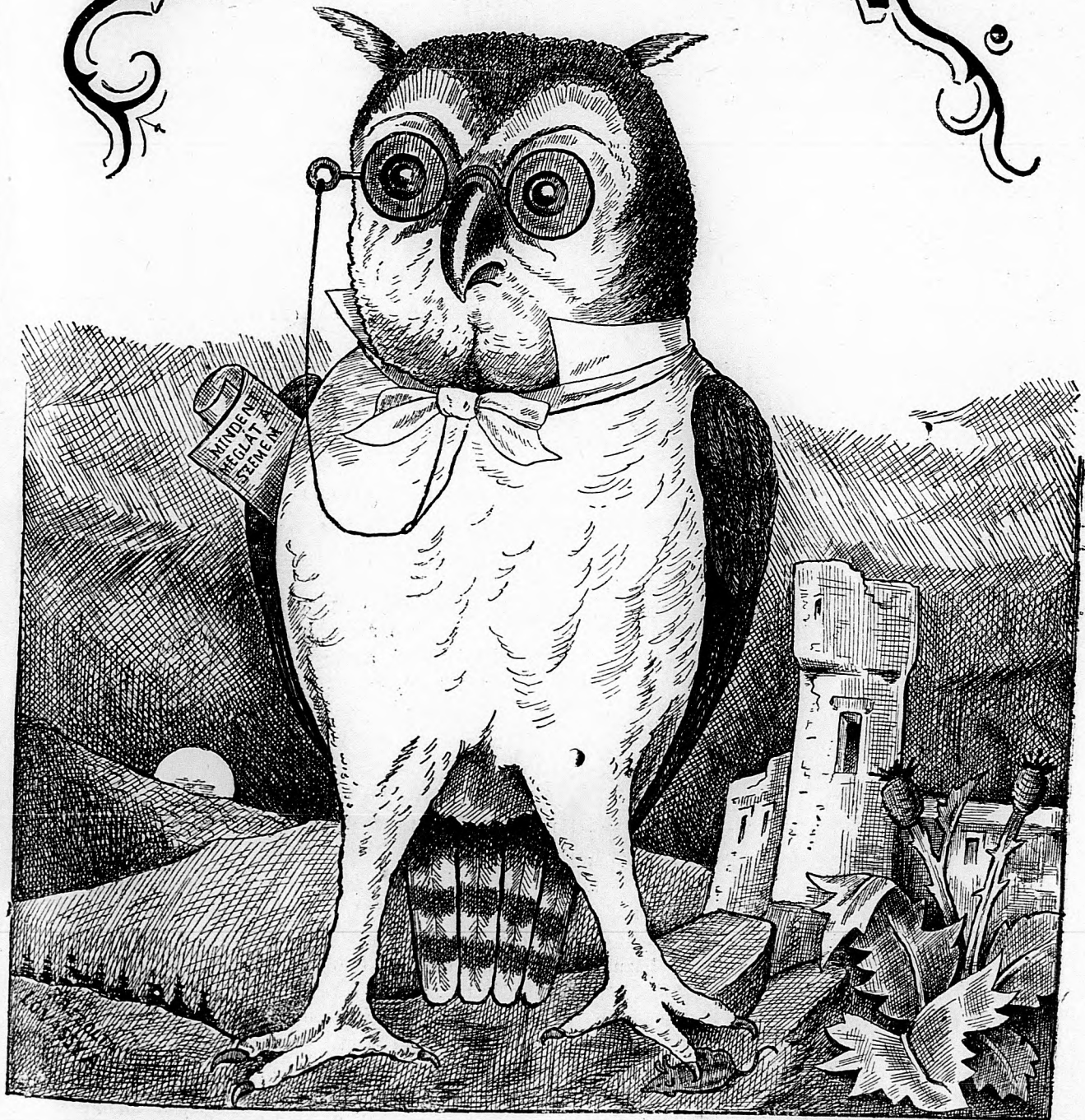

BACOLY

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ-TULAJDONOS:
LOVASSY ANDOR.
SZERKESZTŐSÉGI IRODA ÉS KIADÓHIVATAL:
NAGYVÁRAD, URI-UTCZA 5. SZÁM.
LANG JÓZSEF KÖNYVNYOMDÁJA.

Megjelenik vasárnaponként.

ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egész évre	-----	8 frt
Fél évre	-----	4 c
Negyedévre	-----	2 c

Egyes szám ára 16 kr.

PRO REGE NOSTRO!

(A 37-dik gyalogezred 150 éves jubileumára.)

Százötven év repült el azóta;
Százötven év! hosszú, nagy idő;
A hősök már ott pihennek némán
És tavaszkor, sirjuk közös halmán,
A borostyán zöldül, újra nő.

Szent hevület, a mely akkor támadt,
Szívünk mélyén ismét lánggra gyűl;
Mert őseink — mire kezét adtak —
A királyért éltek és meghaltak
S nem futottak meg, mint gyáva nyúl.

Bárhova is nézzünk e világon,
A magyarnak sehol párja nincs;
Mégis sokszor tiporták a sárba,
Vérét ontá gyilkos hóhér bárdja
És nyugózta karjait bilincs.

De ha derült a szabadság napja
És sutba bújt a sok jogfosztó,
Szavára egy szelid, bölcs királynak
Véreink a csatasíkra száltak
S felhangzott a *«pro rege nostro!»*

A párduczot és tigrist, ha bántod,
A sebeket el nem feledi;
Meg nem békül zsiros, kövér kosztján,
De a nemes, a büszke oroszlán,
Pörkolábját némán megveti!

Port hintünk a régi sebre mi is,
Csak a multak dicsősége él;
Kamarilla mérges foga, körme,
Összezúzva, szerteszét lett törve
S fájdalomokról ajkunk nem beszél.

Kinek fején István koronája,
Arra tekint csupán a magyar;
Azért hevül, azért éltét adja,
Kiváltha a népnék szelid atyja,
Fegyvert ragad érte minden kar!

Ha harsog a kürtök riadása
És álmunkból felver a döbszó,
Megmozdul a nemzet szive újra
S Kárpát hércze visszazengi, zúgja
E kiáltást: *pro rege nostro!*

LOVASSY ANDOR

NAGY IDŐK, NAGY EMBEREK!

XXIV.

RIGÓ FERENCZ

Mottó: Hármát rikkantott már,
Hármát rikkantott már,
A rigó, a rigó, a rigó.

Ritka rigó Rigó Feri, öklével a mellét veri.
Daczára, hogy madár mégis ember; két lábón jár
és nem hullatja a tollát; a cseresznyét sem igen
pusztítja, a kajsint-baraczkot sem igen kezdi ki a
csőrével, hanem a szöllőt, azt már szereti, különösen
hámozva.

Nem sokáig állotta a dicsőséget az apai háznál;
mert megútálta a sok vizet; ott is hagyta nemsokára
a halak és békák lakóhelyét a kanyargó Tisza men-
tét és bement Debreczenbe tanulni.

Hej micsoda virtusos diák lett Rigó Ferencz;
mennyit beszélhetnének róla *egy néhány* «városban.»

Virágos jó kedvében, kacskaringósokat kurjantva,
hej beh sokszor végig muzsikáltatta magát a Czegléd-
utezán; csak úgy nyilottak utánna kifele a zsalu-
káterek.

Hát nem is csuda; olyan tagba szakadt, jól kiter-
mett ember volt, hogy *Bánky bácsi* nem egyszer

mondta neki, hogy csapjon fel mészáros legénynek;
de Ferencz ur magasabban hordta az orrát; neki
szép álmái voltak a sárga répától.

Tagló helyett fényes kardot kötött az oldalára,
szóval huszár lett az eszem adta és annyit mondok,
hogy nem ilyen, amolyan toprongyos katona, hanem
helyre fattyú.

Még a sárga rigók is csodálkozva repdestek a veres
nadrágos *Rigó* körül és büszke volt rá az egész
atyafiság.

Fel is vitte Ferencz ur a strázsamesterségig és
annyi bizonyos, hogy jól kitudta puczolni a lovat is,
meg magát is.

De utóvégre megunta a dicsőséget és fészek után
vagyódott.

Le is telepedett Nyüveden s ettől az időtől kezdve
vigan füttyörészet; mert jutott sárga répára és há-
mozott szöllőre is.

Azonban nem sokáig tudott a füttyös madár egy
helyben kotlani; virtusos, magyar vére felbuzdult s
arra a felfedezésre jutott, hogy ő nem valami közön-
séges ember és mérges rikkantásától vizshangzani
fog a vármegyé.

Fellépett tehát képviselőnek Biharon, de bizony
egy kicsit megtépték a tollát és hasravágódott.

1892

Rigó Ferencz.

Felborzolva, csüggeteg szárnyakkal vonult vissza a nyüvedi bokrok közzé.

Elkeseredésében hurkot kötött bakaraszos bajuszára és megesküdt, hogy azt a görcsöt addig nem oldja ki míg helyre nem hozza a csorbát.

Ugy is lett! *Rigó Ferencz* három év múlva győzött, és képviselő lett, *Ertsey Géza* elbukott.

Ennek az emlékezetére hét nap, hét éjjel folyt a diadalmi-tor a nyüvedi kúrián.

Dőzsölt a 48-as párt! Szegény *Komlós Gyurka* örömeiben megevett egy skatulya suhvikszot; *Vári Szabó Béla* ingyen huzta ki a bihari harangozó zápfogát; *Marjai Albertnek* ikret szült a felesége, *Szőkös* uram pedig paprikát tubakolt.

Egy szóval, neki vadultak a főkolomposok; maga *Rigó Ferencz* addig füttyölt, még végre is bekellett peccételni csücsöri csörét.

Mikor megnyitották az országgyűlést, az új honatya is sietett fel Budapestre és beszállott az «*Arany kalicska*» ezimű vendégfogadóba.

A képviselőházban, egy darabig csak hallgatott, de végre is neki melegedett és erővel beszélni akart; azonban nem tudott hozzá szólni a magasabb politikához; hanem a honvédelmi költségvetéskor, mint aféle *szakértő*, mégis csicseregni kezdett; még pedig nem valami véres szájú, falrengető szónoklatot, hanem nyájasan, szeliden kérte báró *Fejérváryt*, hogy adasson a honvédségnek jó «*prófontot*».

Erre *Fejérváry* azt fellelte, hogy ebben a tárgyban beszéljen *Rigó* ur a *pékkel*.

A beszédnek mégis meg volt a maga hatása; sőt az angol és francia lapok azt irták róla, hogy *Demosthenes* óta ilyen szónoklatot nem hallott a világ. Ettől kezdve nagy lett a tekintélye *Rigó Ferencznek* s midőn összeült a szélbali pártértekezlet, a miniszteri székekbe a következő jeles férfiakat jelölte:

Miniszterelnök: *Irányi Dániel*.

Pénzügyminiszter: *Csatár Zsigmond*.

Igazságügyminiszter: *Polonji Géza*.

Belügyminiszter: *Szendrey Gerzson*.

Külügyminiszter: *Csanády Sándor*.

Kereskedelmi miniszter: gróf *Károlyi Gábor*.

Ő felsége személye körüli miniszter: *Meszlényi Lulu*.

Vallás és közoktatásügyi miniszter: *Kiss Albert*.

Közlekedésügyi miniszter: *Papp Elek*.

Horváth miniszter: *Uselácz Mihály*

és honvédelmi miniszter: *Rigó Ferencz*.

A kabinet azonban e jeles szakemberekből nem tudott megalakulni; mert *Tisza Kálmán* nagyon erősen ült a bársonyszékben.

Dühbe is jött e miatt *Rigó Ferencz* és egy megyegyűlés alkalmával tartott olyan beszédet a miniszter elnök ellen, hogy érzékeny birságot róttak reá azért az egy néhány szóért.

És azóta sokat szelidült; mert megtanulta, hogy: egy *Rigó füttyölés Biharban száz pengő*.

A nagy fizettség után újabb csapás is érte a kép-

viselő urat, mert a legközelebbi választás alkalmával ismét lepottyant az ágról, megbukott.

Hej, szidta is a csillagos eget, amugy huszárosan és mikor figyelmeztették rá, hogy ne káromolja az ég és a föld urát, azzal mentette magát, hogy: pap nekem a testvérem is, meg az apám is *leimádkozzák*; azok az én bűnömet közös akarattal.

Mindazáltal nem kell hinni, hogy valami vallástalan ember *Ferencz* ur; dehogy az! Tudja ő az ő, meg az új-testamentumot könyvnélkül.

Egy izben valami legátussal borozott a „*Széchenyi-ben*” és *Rigó Ferencz* az öblös poharat szinig töltve veres borral, azt kérdezte a legátustól, hogy: kedves öcsém! hol lakik az Ur isten?

A legátus szájához vette a boros poharat és azt felelte, hogy; *menj be!*

Egy darabig csak ment a veres bor befele; de a tizedik pohárnál már a legátus kérdezte *Rigótól*, hogy: na *Ferencz* bátyám, hát hol lakik az Isten?

Erre a *Rigó Ferencz* két szeme felakadt, megfordult vele a világ és azt hebegte, dadogta, hogy *menj ki!*

Dehogy a mennykübe, a mennybe lakik az — felelte a legátus — és fenéig ürítette a poharat.

Egy alkalommal meg a régi *Báránkában* vígadott s mikor haza indult Nyüvedre, a lovak közzé vágta a gyeplőt, mint gróf *Sándor Móricz* és vágatva sietett haza a fészekbe; de bizony a vasúti őrháznál összekasztott egy szegény püspökii emberrel és daczára, hogy demokrata, mégis elpáholta a felséges népet; azóta a püspökiek *Rigó mezőnek* hiják azt a helyet, melyen a híres ütközet megesett és cseresnye éreskor messziről kiabálnak rá, hogy hess te madár, hess te

Izé.

A JUCZI AJKA.

Az én Juczi szeretőmnek
Csókra áll az ajka,
Loptam is azt — node mennyit!
Nem hagytam egy borsószemnyit
Sem szárazon rajta.

Ej de vajjon, miért lett ő
Olyan boszus mostan?
Miért? Hát biz csak a végett,
Mivel a piros festéket
Ajkárol lenyaltam.

Dogács.

Két házmester.

Jaj kedves czimborám, engem megüt a guta, mindig veszekedni kell ezekkel a lakókkal.

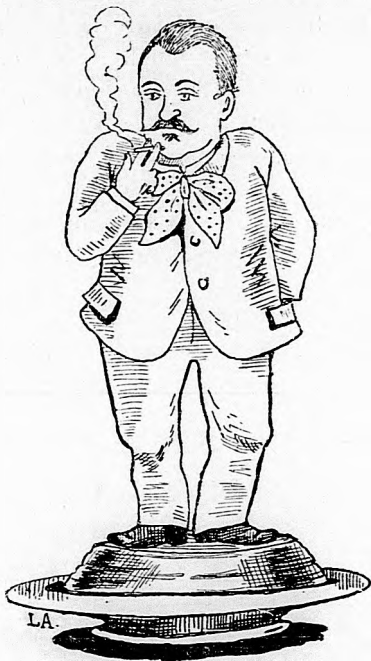
— Na látod, nekem egyikkel sincs *szóváltásom*, pedig húsz esztendő óta vagyok házfelügyelő.

— Hol?

— A temetőben.

É D E S S É G E K.

— Feltalálja Rusz Károly. —

Szentsékes ék! Micsota skantalum! Esz asz iszé, esz a Müller, asz a pékpe ótott czukrász, mit csinált!

Jesszusom horripill még csak ki is montani.

Jujj! brr! Ha én ilyet tennék.

Ah, merszi, merszi, nem kérek asz eféle múlat-sákpól.

Te nekem nincs is ilyen fentékem, nálam csak komilfó szoszietás jön össze, nálam mindig antr nu fagyunk.

Én csak Ecsetire fatyok tühös; arra asz emberre a ki azt mongya, hogy szekény és mékis harmincz krajczáros őszí paraczkot eszik.

Itekessé tesz esz asz emper különösen aszért, hoty elszerette tőlem Csicsónét.

El is határozta, hoty megposzulom makamat és lekköszelepp kihifom páros fiasoktásra.

Mekölöm, leszúrom!

Szűsz Máriára esküszöm, hoty nem eszik töpp paraczkot, hanem kökény-szilfa fok nőni a tyomrán.

Pedig most már kissé csilapulok; mert két kis-asszony fan asz üzletempen; két pájos antyalrakja a hitek fizés unslákot a halantékomra.

Pizony most szüksékem is fan a hikkadt, nyukodt temperamentre, mert jön asz utfar, jön József ő császári és királyi fenséke.

Sietek is a tisztikászínópa; mert én fokok szerfirozni.

Apropó!

Hol a kalapom?

Áhá! Megvan

Merszi!

Bon zsúr!

Ü . . . e!

TINÓDI SEBESTYÉN.

Úttalan útakon,
Rejtett hegyi-mesgyén,
Barangol, bujdokol,
Tinódi Sebestyén.
Eltikkadva lépked,
Éhes, mint a sáska;
Vállán van a gitár,
Oldalán egy táska.
A bocskora lyukas,
A nadrága fótos,
Úgy néz ki Sebestyén,
Mint valami drótos.
Sziklás hegynek ormán
Mint óriás torma,
Égfelé meredez
Egy ősi vár tornya.
Rásüt a holdvilág
A vaskos bástyára,
Melynek ablakából
Kikönyököl Sára,
Dézsának, kantának,
A tisztogatója,
Babarczy Péternek
Sánta szolgálója.
Meglátja a hölgyet
Sebestyén, a költő,
Süvegét lekapva
Egy nagyot köszönt ő.
Tündér lány, ki vagy te?
Mért nem nyugszol ágyba?
Mért tekintesz felém
Epekedve, vágyva?
Bárki légy, bármi vagy;
Én hevülök értted,
Zengő gitáromnak
Bús nótáját értsd meg.
Igy szóla Sebestyén
És a hürt pengette,
Mélán nézett fel az
Úszó fellegekre
Szálj le a magasból,
Ég leánya, angyal!
Nem bánom, ha szemed
Hájogos, vagy bandzsal.
Szeretni foglak én.
Földöntüli lánggal;
Gyűrűm a gyűrűdért
Oda adom bátran.
Nagyot sohajt a lány
S mint a bárány béget:
Óh vándor troubadur,
Én is égek értted.
Tekinteted nemes,
Pofácskád is furcsa,
De rab vagyok és nincs
Nálam a vár kulcsa.
Elzárta a tésur,
Hős Babarczy Péter
S ő a czinteremben
Alszik, mint a tétel,
Hanem azért nincs baj,
Kincsem, galambocskám,
Itt van ez a kötél,
Te jöjj fel én hozzám!
A láboshban serczeg
Egy kis jó pecsenye,
Melyet gondos kezem
Ma délben elcsene.

Igy szól szép Sárkó
 S mivel mást nem tehet,
 A vársánczba dobja
 A hosszú kötelet.
 Kúszik a poeta,
 Mint egy majom-kakas,
 De kifárad; mert az
 Ülő nagyon magas.
 Feleútja táján
 Nagyot nagyot szusszan,
 Megizzadt tenyere
 Vissza-vissza csusszan.
 Rossz kender, ócska szősz,
 Ereszkedik, tágul,
 Pedig már nincs messze
 A menny kapujától.
 Ámde földindulás,
 Égszakadás támad,
 A kalandor ordít,
 Mint egy bős vadállat.
 Szétszakad a kötél
 És a sziklás mesgyén,
 Szétzuzza nagy fejét
 Tinódi Sebestyén.
 A konyha ablakból
 Lenéz szegény Sára
 S könnyei potyognak
 Meghalt dalnokára.

L. A.

ÚJ DONSA GOK.

Személyi-hir. Dobos Mihály adóvégrehajtó ismerősei látogatására vidékre utazott.

Elismerésre méltó. A «Nagyvárad» című napilap igen melegen emlékezik meg ifj. Rimler Károly főkapitányról azért, hogy locsoltat; ez a dicséret igazán kellemesen lephette meg a rendőrség fejét a sok hideg zuhany után, melyben őt a «Nagyvárad» a kanikulában részesítette.

Falábakon. Dr. Bozóki Alajos kir. tanácsos igazgató, falábon Rómába utazott s a forumon, Cincinatus és Papinianus ismert római senatorok fogadták.

Uj adó. A városi adókvetítő bizottság a csigabigákra is kivetette a házostályadót

Láncon tartott feleség. Battonyán egy férj láncre kötötte a feleségét; bizony nálunk is sok asszony nyelvét meg lehetne láncozni, hogy ne peregjen.

Névváltoztatás. Pisch Alajos pecze-szöllősi illetőségű nagyvárad lakos vezetéknevét a belügyminiszter engedélyével Hiss-re változtatta.

Dadogók kigyógyítására. Aradon szeptember hó 15-én orthophonics-intézet nyílik meg a beszédben fogyatékosok számára. Felvétetnek dadogók, hebegők és selypítőik. Mint értesülünk, városunkból Szapra Frensz ur készül az új intézetbe; mert jövő évben képviselőnek akar fellépni a brettey-ujfalusi kerületben és szónoklatával akarja meghódítani a választókat.

Árverés a rendőrségnél. Csütörtök délután a rendőrségnél licitáció volt; mely alkalommal többféle betörő szármokot árvereltek el; az értékes tárgyakat Pruncsik Márton betörő és toloncz ur vásárolta meg potom áron.

Jég. Vulkan József a «Família» érdemes szerkesztője Biharfüredről haza érkezett s a «Vulcán pihenőn» most üvöltő farkasok rágják össze az ott felejtett papiros darabokat.

Athelyezés. Csicsay Alajost, a várad-olaszii plébánia káplánját B-Gyulára helyezték át, Csicsay tisztelendő ur, gazdaszonnynak Csiosónét viszi magával.

EGY KÉRVÉNY.

Tegindetes vározsai Danács!

A Heczpali Juszth Zsándor a vározsatya, csi-nyalja mindig janúzsitás; csi-nyalja mindig sag heccz!

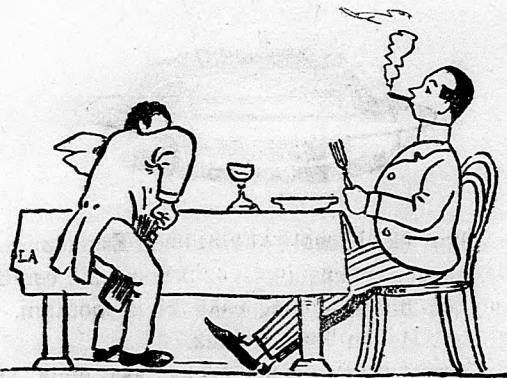
Asztat mongya; nincs a Tusnak tiploma, hát nem fagyok én szileszné, hogy mudogassak nagy peccites tibloma, hanem fagyok egy fimirneg; agi nem turi janúsitgatátsz.

Azir — kurz und gut — girek tegindetes varozsi Danácsot, csinyaljanak én belülem egy fetyelmi vizsgálás.

Tisztelet:

Pus Dávid.
 varozsi fimirneg.
 Deremtete!

KORCSMÁBAN.

Náczi! Bonczson fel nekem egy üveg bordóit, de légy ne legyen benne!

Oh kérem, hogy tetszik olyat gondolni; hiszen a bordói legyek nem kívánkoznak Nagyváradra; mert tudják, hogy az idevalókat sem szeretik a vendégek.

Hirdetmény.

A mult napokban Mezötelegtől Nagyváradig egy strucztoll nélküli férfi-kalap elveszett: a szerencsés megtaláló ezennel felhivatik, hogy a bitang jószágot a központi főszolgabirói hivatalhoz szolgáltatassa be, hol az illetőt a központi járás feje hajadon fővel fogadja és illően megjutalmazza.

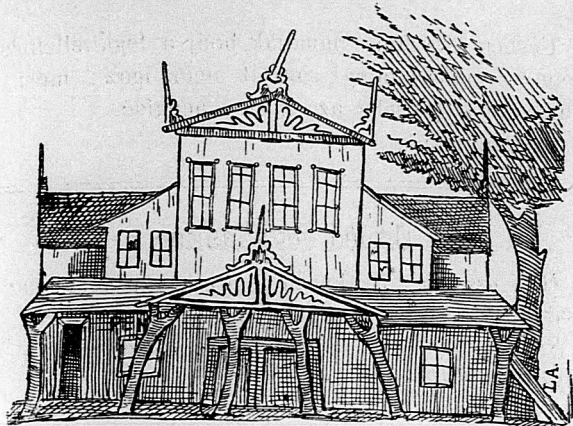
Nagyvárad, 1891. szept. 5-én.

Kiss Elek
 a központi járás főszolgabirája.

EGY VŐ LEVELE.

Kedves barátom! Holnap anyósom nevenapja, nagy ebéd lesz nálunk; igen leköteleznél ha eljőnnél te is . . . tizenharmadiknak.

A fabódéból.

A direktor Aradi, azon gondolkozik, hogy haszna maradi? Nézi a főkönyvet és hullatja a könyvet. Nagyon búsul azon, hogy nem lesz haszon; issza is a *Bazárban* a vizet; érzi, hogy a szezonra ráfizet.

Most Szegedről kapott egy kutyát, még pedig egy kicsit; melynek neve lett *Deficit*.

Legalább megemlékezik rólunk, hogy milyen jó színházba járók voltunk.

K L Á R I K A.

leján isztolát pájtfoddosni.

Med isz látcezt a vájoszon, hod ti van nitva az isztola ajtó.

Pajtosztodit a szot dimnáziszta.

Jaj szejtesztó bácsi, ti ne tede a Badojba, hod szejejmész jevejet ijtam a tisz Ödönnet; melyt titanágot tapni a *Vejesz Ijona* nénitül, a ti ed szidoju tanájnő.

Isztemem, isztemem; beh nad baj isz az a szejejem.

Czat tezdódné isz mán a tánczisztola, hod szabad lenne a taczintász.

Czat az búszit, hod az ideájom, a tisz *Ödön* minden zebpénzét eldombozza.

Isztemem, isztemem!

Menni sot fiataj embej van a vájoszban.

Itt vannat a dijátot, tezdódit a beijatász.

Endem isz felvettet mán a felszöb leján isztolába.

Hej miczoda művejt tisz ján lesz én bejőjem. Öjöméje lesz az a szüleimnet, búszteszéde a *Jett* nénet, med az öjed *Dájboji* báczimat, a ti szejeti a fejszöb

Szotszozj dondojtozom jajta, hod ha az esztüvő után isz olyan pazajló jesz, attoj én med fodot bojondujni; vad pedid dufát nalot nad tesejüszédemben.

Hát médha taczéjtodna Ödönte, attoj tunét szomojtodni; mejt nincen annáj teszejveszebb, mint mitoj másznat tujizál az a tit szejetünt.

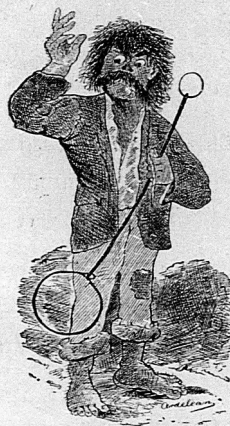
Pedid medteszi szot embej, ott van az a bácsi a ti a színész kiszasztótat toczitászta.

Jaj de czajfa, jaj de czapodáj.

Tesejü isz a nőt éjete; czat a jetvájosz tenyéj édesz.

A H U R O K.

— Kuvasz Peti sintér gyakornok okoskodásai. —

Náre tute del!

Jön a Fihercseg Juzsef!

Itt les á mi fivájdánk; á mi árany gáléros pártfugónk.

Erilnek is á bákák; de legjobban vidulunk mi.

Esse verédik a sátor ájja; táncsoljuk a ruha táncsot; cseneg, csinog a hedegi hurja; zsofog a klárinét; huhug a nágy bégé, zseneg a csimbáalom, dúdál a fagot; hát hogyne dúdálná? hát hogyne huhugna mikur a csigányok fiherecege megirkezsik.

Csini csini kálámájká!

Dufi, difi hápi, hupp!

Jájájáj!

Csókoljuk á kezsit lábát, á kis kerme sühajtását.

Kajuri, kajuri!

Dele tutel! Náre tutel!

Ne hádd mágád dáde!

KENYÉRSÜTÉSKOR.

Kenyeret dagasztott Kolompér Zsuzsánna,
Komlós korpát kevert volna a kovászba,
De hogy a babáját az utcán meglátta,
Nem gondolt ő többé kóficzra, kovászra.
Nem kelt meg a tészta, keskeny lett a kenyér
És szegény Zsuzsikát hátba verték ezer.
Mikor a tükörbe nézett, akkor látta,
Hogy lapos a kenyér, de dagadt a háta.

A T A N U.

Shomukám! Thisztheltet thiged a Berele Diúsi és nadjon khiret, hodj jere thonunak a thürvinszikhez, ho khiszhobodól khapsz thüle egy válthó, pro szház fhorént.

Huva ghundolsz? Én menjek thonunak a Berele Diúsiho, edj olyan váltóir, a mit a Cshonádi ögyész ór prolungálhat három évi fedjházra? Nem medjek!

Smüle tanul.

Mandak nekhed Smöhle, hodj ne járj the a rhabénosho, mertha thonulni okorsz, okkor eredj a Kohn Nácihoz, az fog thiged uktatni a khétszer khettüre.

*

Smöhle ne járjad the a szhuba czhiczak otán, mert ozok kharmalnak; járjál te inkább a Dalfi Rebenkrancz khis jána otán; mert az megezhrúgat.

*

Smöhle thanöld meg, hodj a bogyelláris olyan phíz nékhül, mint a phalatsintha lekvár nékhül.

*

Üeshém! Aszthat mondják, hodj a legkhellemesebb zene az emberi hang; aszthat nem igaz; mert legkhedvesebb mozsika az ezüst cshengise.

Smöhle thonójj!

Cseléd fogadáskor.

Házi asszony: Szakácsné, én magát megfogadom, csak az a kérdés, van-e bakája?

Szakácsné: Van — nagyságos asszonyom — de nagyon kis étkü.

T I L O S B A N.

Csősz. Hallja kend! Ne járjon ezen a dülön azzal a számárral, mert elveszi az árendás ur!

Juhász. Hászén ha elveszi, sógora lesz annak a másik számárnak, a melyik otthon maradt.

R E N D.

— Lassu Mátyás városi bakter nyájaskodásai. —

Ánye! erre meg amarra! Mán megest béakarának törnyi.

De nem sikerüle; merhát, hogy ibren szunnyad Zonnyevir.

Hej mennyi nagy jukat kaparának mán azon a kis bótosházon; oszt sohase lehet kinyomolni, hogy ki.

Node mos! Mos mán lesz valami: mir mer, hogy megtalálánk egy banganétot; meg osztán a nagy fúbe ott horkola Pruncsik Marcsi a czégéres bétörő.

De Rinylér ur elereszté Marczit, mondván, hogy ú nem vájhatta ki a falat, mivel neki nincs szuronnya.

Egassága van a főkapetány urnak, nagyon úgy van, a szuronyho kell keresni a katonát,

Hej nagy eszü ember is az a Rinylér ur, bátorság is van benne doszt, nem hejába iszik meg egy róstumra nigy pohár sert.

En csudálkozom is rajta, hogy mernek véle paczkázni azok a tintás újság esenyálók; mer ecczer csak addéig ingerkednek, hogy miregbe gurul és kiszóllítja őket egy pár pisztolyra.

Mán pég a mi fúkepetányunk elmerészeli sütni az flintát, a multkor is három darab fácán madárnak lútt bele a cenztrunyába, merhát nemcsak a kaszéros frajlak szoknyája mellett szokott kuksolni a mi vezérünk, hanem kijár a vidékre is nyomozni, még pég nem jérczét, hanem kakast. En is megyek mán meg-nizem a Kerezs partyán a nagy gazt, hogy nincsi ott valami jó madár.

Jaj léssen *Pruncsik Marczinak*, ha hurokra kerül; rögtömösen toroncozójuk haza féle Morvaországba.

No Mártony, vigyázz! Mir mer, hogy első a csend, azután a rend és vigtíre a esitt!

Vizsgán.

Kedves gyermekem, meg tudnád-e nekem mondani hogy híják azt az állatot, a mely nekünk a sönkát szolgáltatja.

Idenisz tudom!

Hát, hogy híják?

Hát ize, ud híját, hod: *hentcsz.*

EGY ÜGYVÉD SIRJANÁL.

Mig éltél pereltél
És mi lett a vége?

Téged is elítélt
A főbíró végre.

Szegény alperesek

Átka — lásd — megfogott;

Mert bizony rád húzták

A szilencziumot.

Izé.

A szerkesztő postája.

Sz. S. (Budapes). Kaptuk a verset s a mint látja egyikét közöltük is. A madár repül Budapeste oda is az emeletre. A viszontlátá-ig.

Nimród. Ön beküld egy csomó régi ad-mát; jobb lenne, ha azok helyett egy viz-lát expediálna a szerkesztőségnek, mert arra nagyobb szüksége lenne a *Sagoly*nak, mint az ilyen gyenge süteményre.

Orrondi S. Besorozunk egy néhányat.

Makutyi (M.-Telegd). A szerencsétlen patikus vers gyűjté-ményére kíváncsiak vagyunk; szeretnénk bele pillantani kérjük beküldeni.

«**A gyep**» című lap főszerkesztőjének. Szívesen vennénk ha felkeresné bennünket néha-néha dolgozataival, melyek — reméljük — rövidek, de velősek lesznek.

H I R D E T É S E K.

Hönigsberg N. F.

fűszer-, festék, anyag- déli-gyümölcsök- és csemege-borok kereskedése

a „Fehér kutyához“,

Nagyváradon, Szent-László-tér.

Megérkezett 1000 üveg *** Cognac Dubonn et Martin j. Co.
Cognac 1 üveg 1 frt 20 kr.

A C O G N A C.

Vutkit iszik minden orosz,
Bizony pedig az nagyon orosz.
Pálinkát kortyol az oláh,
Fejjel bukik az ágy alá.
Pezsgőt pukkant a frank, sokat,
Szórja is ő a frankokat;
De ki okos, **cognacot** kér,

Attól tisztul és forr a vér.
Nem csinál az migrainet, fejbajt,
Ha pénzed lesz, kóstold meg majd.
Dicső ital, nem is drága;
Torkod, géged, ki nem rágja;
Rajta tehát, töltsd pohárba,
Hogy ne veszzen cseppje kárba.

HETILAPOKAT ÉS FOLYÓIRATOKAT,

KÖNYVEKET,

ÜZLETI KÖRLEVELEKET, ÁRJEGYZÉKEKET,

RECLAMOKAT, FALRAGASZOKAT

ÉS

GYÁSZJELENTÉSEKET

FORGALMI KIMUTATÁSOKAT,

MEGHIVÓKAT ÉS BELÉPTI JEGYEKET,

ÁR- ÉS ÉTLAPOKAT,

TÁBLÁZATOS IRODAKÖNYVEKET,

NÉVJEGYEKET,

CZÉGES LEVÉLPAPIRT

ÉS

BORITÉKOT,

SZÁMLÁKAT,

ÉS MÁS ITT ELŐ NEM SOROLT

NYOMTATVÁNYOKAT

GYORSAN,

IZLÉSESEN

ÉS

JUTÁNYOS ÁRON

KÉSZIT

LANG JÓZSEF NYOMDÁJA NAGYVÁRADON

RAKTÁRON TART

IRÓ

ÉS

NYOMDAPAPIROKAT,

NÉVJEGYEKET,

LEVÉLPAPIRT

ÉS

BORITÉKOT,

GARTON PAPIROKAT

A LEGNAGYOBB VÁLASZTÉKBAN.

*

EGYHÁZI NYOMTATVÁNYOK

+

BIZOMÁNYBA VESZ VAGY KIAD

KÖNYVEKET ÉS RÖPIRATOKAT.

—

HIRDETÉSEKET

VALAMINT ELŐFIZETÉSI PÉNZEKET ELFOGAD

A „NAGYVÁRAD“ NAPILAP

ÉS MÁS LAPOK SZÁMÁRA.

—

RAJZOK ÉS ÁBRÁK KÉSZITTETÉSÉT GYORSAN ÉS JUTÁNYOSAN ESZKÖZLI.